

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 155/2014
26.03.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.К., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног З.К., поднетом против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици З К бр. 36/12 од 28.09.2012. године и захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.К. адв. Г.Л.В., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици ЗК бр. 36/12 од 28.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4367/12 од 07.02.2013. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног З.К., поднет против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици ЗК бр. 36/12 од 28.09.2012. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.К. адв. Г.Л.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици ЗК бр. 36/12 од 28.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4367/12 од 07.02.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици ЗК бр. 36/12 од 28.09.2012. године окривљени З.К., Б.М. и С.Т. оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђени и то: окривљени З.К. на казну затвора у трајању од шест година, а окривљени Б.М. и С.Т. на казне затвора у трајању од по пет година. Свим окривљенима је у изречене казне затвора урачунато и време проведено у притвору.

Истом пресудом окривљенима је на основу одредбе члана 87. став 1. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, а на основу одредбе члана 246. став 7. КЗ од окривљеног Б.М. је одузета опојна дрога док су на основу одредбе члана 193. и члана 196. ЗКП окривљени обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4367/12 од 07.02.2013. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених З.К., Б.М. и С.Т., као и жалба Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици ЗК бр. 36/12 од 28.09.2012. године, потврђена.

Против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици ЗК бр. 36/12 од 28.09.2012. године захтев за заштиту законитости поднели су окривљени З.К., лично дана 07.11.2013. године и преко браниоца адв. Г.Л.В. дана 14.02.2014. године против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици ЗК бр. 36/12 од 28.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4367/12 од 07.02.2013. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета и наводе из захтева за заштиту законитости окривљеног З.К. и његовог браниоца Г.Л.В., па је нашао:

Захтев окривљеног З.К. је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау, а одредбом члана 483. став 1. ЗКП, одређено је да захтев за заштиту законитости могу поднети републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а ставом 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости од 07.11.2013. године поднео лично окривљени, за шта по закону нема овлашћења, а не преко браниоца, како је то изричито прописано одредбом члана 483. став 3. ЗКП, то је Врховни касациони суд овај захтев окривљеног З.К. на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483 став 3. ЗКП одбацио као недозвољен.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.К., адв. Г.Л.В., Врховни касациони суд је нашао да је овај захтев неблаговремен, из следећих разлога:

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 и 121/2012), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. истог Законика, прописано је да због повреда тог Законика (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3) и 4) учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП ("Службени гласник РС" бр. 72/11 и 121/2012).

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљени З.К. пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4367/12 од 07.02.2013. године, према повратници која се налази у списима предмета, примио дана 26.02.2013. године, а да је његов бранилац адв. Г.Л.В. захтев за заштиту законитости поднео дана 14.02.2014. године, дакле, након протеча рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Г.Л.В. на основу члана 487. став 1. тачка 1. у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као неблаговремен, обзиром да је поднет након законом прописаног рока.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.